

Quoad: imius, quem Teia lectionem proposuit,
 ego non dissentio, laudare tamen non possum,
 cum legere nos jubere:

Paene arsit.

Haec antea mea de hoc sententia, quam nunc dimisi.

Aliud quid afferam, licet non maximi momenti. — Jam
 cum Teia:

Paene arsit, non: paene macros, &c.

lyo, etenim: paene arsit — notionem appellandam cen-
 seo' multo graviorem illâ, quae Tibi magis placet.

Declinator quoque peritus hanc primam versus ima-
 ginem exprimere studebit paulisper subsistens post: paene
 arsit, — quae voce protulit intenta: tum submissi-
 one, ut ridiculum appareat: "macros." Haec autem
 imago plane deletur legendo: „paene macros. Huc
 accedit, quod hoc Hyperbaton male adhibitum esse vi-
 deatur, eique duri aliquid inesse, negari non possit.

Fuerunt, qui, licet de Horatio valde meriti, ad verba:

monerent, describi maecenatem ab ea parte, qua deterresi
 homo quaeat impudens, cui opinioni Teum, Vir doctissime,
 palmam non addico; verum autem gaudeo coniectura,
 quam hilari fronte legi animoque laeto: deterius. —